

วัน อัญฐมิบูชา

วันถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ

ความหมาย

เนื่องด้วย อัญฐมิคือวันแรม ๘ ค่ำ แห่งเดือนวิสาขะ (เดือน ๖) เป็นวันที่ถือกันว่าตรงกับวันถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ เมื่อถึงวันนี้แล้ว พุทธศาสนิกชนบางส่วน ผู้มีความเคารพกล้าในพระพุทธองค์ มักนิยมประกอบพิธีบูชา ณ ปุชนิยสถานนั้น ๆ วันนี้จึงเรียกว่า "วันอัญฐมิบูชา"

ประวัติความเป็นมา

เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จปรินิพพานแล้ว ๘ วัน มัลลกะศรียแห่งนครกุสินารา พร้อมด้วยประชาชน และพระสงฆ์อันมีพระมหากัสสปเถระเป็นประธาน ได้พร้อมกันกระทำการถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ ณ มกุฏพันธเจดีย์แห่งกรุงกุสินารา วันนั้นเป็นวันหนึ่งที่ชาวพุทธต้องมีความสังเวชสลดใจ และวิปโยคโศกเศร้าเป็นอย่างยิ่ง เพราะการสูญเสียแห่งพระพุทธสรีระ เมื่อวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ซึ่งนิยมเรียกกันว่าวันอัญฐมินั้น เวียนมาบรรจบแต่ละปี พุทธศาสนิกชนบางส่วน โดยเฉพาะพระสงฆ์และอุบาสกอุบาสิกาแห่งวัดนั้น ๆ ได้พร้อมกันประกอบพิธีบูชาขึ้น เป็นการเฉพาะภายในวัด เช่นที่ปฏิบัติกันอยู่ในวัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ เป็นต้น แต่จะปฏิบัติกันมาแต่เมื่อใด ไม่พบหลักฐาน ปัจจุบันนี้ก็ยังคงปฏิบัติกันอยู่

ความสำคัญ

โดยที่วันอัญฐมิคือวันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๖ เป็นวันที่มีเหตุการณ์สำคัญทางพระพุทธศาสนา ถือเป็นวันที่ตรงกับวันที่ตรงกับวันถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระเป็นวันที่ชาวพุทธต้องวิปโยค และสูญเสียพระบรมสรีระแห่งองค์พระบรมศาสดา ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะอย่างสูงยิ่ง และเป็นวันควรแสดงธรรมสังเวชและระลึกถึงพระพุทธคุณให้สำเร็จเป็นพุทธานุสสติ ภาวนามัยกุศล

พิธีอัญฐมีบูชา

การประกอบพิธีอัญฐมีบูชานั้น นิยมทำกันในตอนค่ำและปฏิบัติอย่างเดียวกันกับประกอบพิธีวิสาขบูชา
ต่างแต่คำบูชาเท่านั้น

คำถวายดอกไม้มื้อเย็นในวันอัญฐมีบูชา

ยะมัมหะ โข มะยัง, ะคะวันตัง สะระณัง คะตา, โย โน ะคะวา สัตถา, ยัสสะ จะ มะยัง, ะคะวะโต ชัมมัง
โรเจมะ, อะโหสิ โข โส ะคะวา, มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ, ะริยะเกสุ มะนุสเสสุ อุปปัน โน, ชัตติโย ชาติยา,
โคตะโม โคตเตนะ, สักยะปุตโต สักยะकुลา ปัพพะชิโต, สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรหมะเก, สัสสะ
มะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ, ะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง ะภิสัมพุทโธ, นิสสังสะยัง
โย โส ะคะวา, ะระหัง สัมมาสัมพุทโธ, วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต โลกะวิทู, ะนุตตะโร ปุริสทัม
มะสาระถิ, สัตถา เทวะมะนุสสานัง, พุทโธ ะคะวา สวากขาโต โข ปะนะ, เตนะ ะคะวา ชัมโม, สันติภูริโก
, ะกาลิโก, เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก, ปังจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ. สุปะฏิปันโน โข ปะนัสสะ, ะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามีจีปะฏิปันโน ะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, ยะทิหัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ, อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ะ
คะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย, ปาหุเนยโย, ทักขิเนยโย อัญฐลิกะระณิโย. ะนุตตะรัง ปุญญัญญะเขตตัง
โลกัสสะ. ะยัง โข ปะนะ ภูโป(ปฏิมา) ตัง ะคะวันตัง อุททิสสะ กโต (อุททิสสิ กตา) ยาวะเทวะ ทัสสะเน
นะ, ตัง ะคะวันตัง ะนุสสะริตวา, ปะสาทะสังเวคะปะฏิลาภายะ, มะยัง โข เอตะระหิ, อิมัง วิสาขะปุณณะมิ
โตปะรัง อัญฐะมีกาลัง, สัสสะ ะคะวะโต สรีรัชฌาปะนะกาละสัมมะตัง ปัตวา, อิมัง ฐานัง สัมปัตตา, อิเม
ทัณณะทีปะฐปะ-, ปุเปทาติสัkkาเร คะเหตวา, อัตตะโน กายัง สักการุปะธานัง ะริตวา, สัสสะ ะคะวะโต
ยะถาภุเจ คุณ ะนุสสะรันตา, อิมัง ภูปัง(ปะภูมามะรัง) ติกขัตตุง ปะทักขิณัง ะริตสามะ, ยะถาคะหิเตหิ
สัkkาเรหิ ปุชัง คุรุมานา.

สาธุ โน ภัณฑ ะคะวา, สุจิระปะรินิพพุโตปิ, ญัตตัพเพหิ คุณเณหิ, ะตีตารัมมะณะดาเย ปัญญาเยมาโน, อิเม
อัมเหหิ คะหิเต, สักการะ ปะฏิคคัณหาตุ, อัมหากัง, ทัณณะรัตตัง, หิตายะ, สุขายะ.